

சுற்றுச் சூழலியல் நோக்கில் மருத நிலத் தாவரங்கள்

சு. உமா அ. *

அ தமிழியல் துறை, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல்-624101, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Marudham Land Plants from an Ecological Point of View

S. Uma a,*

^a Department of Tamil Studies, Mother Teresa Women's University, Kodaikanal-624101, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

s.umatamilphd2017@gmail.com

Received: 02-03-2022

Revised: 17-10-2022

Accepted: 09-11-2022

Published: 17-12-2022

ABSTRACT

Social anthropologists have given various explanations and definitions of the term environment. Sangam literature encompasses nature and culture in itself. The news is widely reported on the lifestyle and environment of the people. Marudham, one of the five types of lands in ancient Tamil Nadu, is a field-based water-rich area. This land area depended on rivers, lakes, and ponds. The area is named Marudham after the flowering of the Marudham tree, a tree associated with this area. Since Marudham land is rich in water and there was a lot of availability of produce, the people living here spent their leisure time with joy and revelry. It is said that Marudham land was looking green as if it had worn green clothes of paddy, banana, and sugarcane. The poets reveal that the land of Marudham was covered with plants, vines, trees, and water bodies. It can be seen that references to Marudham, Kanchi Maram (*Thespesia Populnea*), Mango, Punkamaram (Cypress Tree), Veppamaram (Neem Tree), Banana Tree, and Vanjimaram (*Calamus Rotang Palm*) plants are found in the Marudathan songs. It is mentioned that the *Calamus Rotang* palm wood pieces and branches were used as firewood.

Keywords: Ecological Point of View, Marudham Land, Sangam literature, Lands.

முன்னுரை

தமிழின் முதன்மையான நூலான தொல்காப்பியம் நிலங்களின் தன்மையின் அடிப்படையில் நிலங்களை நால்வகையாகப் பிரிக்கின்றது.

“அவற்றுள்

நடுவனது ஐந்திணை நடுவனது ஒழிய

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே”

இதில் நடுவில் இருக்கும் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், என்ற ஐந்திணைகளுள் நடுவிலிருக்கும் பாலை நீங்கக் கடலால் சூழப் பெற்ற இந்நிலவுலகத்தைப் பகுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கான நூற்பா குறிப்பிட்டுள்ளது (Ilampuranar, 1958). தொல்காப்பியம் நால்வகை நிலத்திற்கும் உரிய தெய்வத்தின் பெயர்களை

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
 வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
 முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
 சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே"
 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Ilampuranar, 1958).

சுற்றுச்சூழலியல் விளக்கம்

"என்விறான்" (ENVIRON) என்ற செல்லிருந்து ஃபிரெஞ்சு சொல்லானது "சுற்றுச்சூழல்" என்ற சொல்லிருந்து தருவிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் பொருள் "சூழ்ந்து கொள்ளுதல்" என்று வெப்ஸ்டர் அகராதி விளக்கம் தருகிறது. 'சூழ்' என்பது ஒருவரை, ஒன்றை, ஓரிடத்தைச்சுற்றி அமைதல் ஆகும். 'சூழல்' என்பது இயற்கையாக அமைந்த சுற்றுச்சூழல் ஆகும். "சுற்றுச்சூழல் என்பது உயிரினங்களும் அவைகள் வாழ்கின்ற பகுதியிலுள்ள காற்று, நீர், போன்றவை அடங்கிய இயற்கையமைப்பாகும்". "உயிரினங்களின் வாழ்வியல் வளர்ச்சியில் சுற்றுச்சூழல் ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைந்துள்ளது".

சூழலியல் சிந்தனைகள்

உலக உயிரிகளிடத்திலும் பண்டைய கால மக்கள் ஓரறிவு உயிர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்தினார்கள் என்பதனை நற்றிணைப் பாடல் ஒன்று சான்றாக அமைந்துள்ளது. "புன்னை மரத்தின் நிழலின் கீழ் நின்று தலைவன் தலைவியிடம் காதல் மொழி பேசிய போது, தலைவி தன் தாய் வளர்த்த இந்தப் புன்னை மரம் எனக்கு அக்காள் முறை போன்றது. எனவே அக்காள் முன்பு காதலுடன் நகையாடி நிற்பது கூடாது என்கிறாள்". (நற்.பா.172) தலைவியின் இக்கூற்றின் வழியாக தாவரங்களை உறவாக நேசித்ததையும் தாவரங்களுக்கு உயிர் உண்டு என்ற கருத்தையும் உணர முடிகின்றது.

திணைகளும் சூழலியலும்

தொல்காப்பியம் நிலத்தின் தன்மையை மையமாகக் கொண்டு அவற்றை ஐந்தாக பகுத்து திணை என்ற பெயரில் உணர்த்துகிறது. அத்திணைகளின் பெயர்கள் அந்நிலத்தில் வளரும் தாவரத்தின் பூக்களின் பெயரால் அமைந்துள்ளன.

'ஓவ்வொரு திணையும் முதல், கரு, உரி என்று பகுக்கப்பட்டிருப்பது சூழலியல் கல்வியின் பழைய வடிவம் என்று கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளது" என்கிறார் இரா. மோறிஸ் ஜாய். தொல்காப்பியரின் திணைப்பகுப்பானது நிலம், காலநிலை, தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தொழில்கள் என்ற நிலையில் விரிவடைகிறது. இதன் மூலம் மனிதன் வாழும் சூழலானது இயற்கைச் சார்ந்ததாக முடிகிறது. 'திணை' என்கிற சொல்லானது தற்காலச் சூழலியல் என்ற சொல்லிற்கு நிகரானப் பொருளைத் தருகிறது. தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில்

"உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே

அஃறிணை என்மனார் அவரல பறவே"

என்று உயிர்களையும் உயிரற்ற காரணிகளையும் குறிக்க 'திணை' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் (Ilampuranar, 1958).

'நடுவன் ஐந்திணை நடுவனது ஒழிய

படுநிரை மையம் பாத்திய பண்பே"

என்ற நூற்பாவில் திணை என்கிற சொல் குறிஞ்சி முதலாகிய நிலங்களைக் குறிக்கிறது (Ilampuranar, 1958). அவ்வன நிலங்களில் வாழும் மக்களின் அகவொழுக்கத்தை அகத்திணை என்றும், புறவொழுக்கத்தைப் புறத்திணை என்றும் தொல்காப்பியர் வகுத்துள்ளார்.

சூழலியல் என்ற பதமானது உயிரினங்களின் வாழிடம். அவ்வயிரினங்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு அவ்வயிரினங்கள் மீது இயற்கை ஏற்படுத்தும் தாக்கம் என்ற பொருளில் அமைகிறது. இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது 'திணை' என்கிற சொல் சூழலியல் என்ற பதத்திற்குப் பொருளாகவும், விளக்கமாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

மருதத்திணையும் சுற்றுச்சூழலும்

மருதத்தை வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் என்றும் வற்றாத நீரினையுடைய ஆறு, ஏரி, குளங்களை உடைய நிலப்பகுதியே மருதத்திணையாகும். நீர்வளம் நிறைந்துள்ளதால் மருதத்தில் விளை பொருட்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு வசிக்கும் மக்களுக்கு ஓய்வு நேரம் மிகுதியாய் இருக்கும். ஓய்வு நேரத்தை மருத நில மக்கள் மகிழ்ச்சியாலும் களியாட்டத்தாலும் அதிகமாகச் செலவிடுவர். பஞ்சம் இல்லாத காரணத்தினால் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுகள் அதிகமாக இருந்துள்ளன.

“வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகம்”

என்று தொல்காப்பியர் மருதத்திணைக்கு நிலம் வகுத்துள்ளார் (Ilampuranar, 1958).

“வைகறையும் விடியலும்” மருதத்திற்குரிய பொழுதுகளாகும். மருத நிலத்தின் செல்வச் செழிப்பிற்குக் காரணம் மருத நிலத்தின் நீர் வளமும் மண்வளம் ஆகும். அதனை

“மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்

பெருநெற் பல்சூட் டெருமை உழவ!

கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல்

கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு

புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பொருஞ்சோறு

கவர்படு கையை கழும மாந்தி

நீருறு செறுவில் நாறுமுடி யழுத்தநின்

அடுந ரோடுந் சேறி யாயின்வண்

சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மின்”

என்று மருதநிலம் மலைபோன்ற நெற்கூடுகளை உடையது. கரிய கண்களை உடைய வாளைமீன்கள் நிறைந்த நீர்நிலைகளை உடையது. உண்ணும் உணவானது அரிசியும் மீன் குழம்பும், மருதம் வளப்பத்தின் நிலம் என்பதனை இப்பாடலின் வழி அறியலாம் (Venkataraman, 1989).

மருத நிலத்தில் காணப்படும் குளங்களில் நீர் நிறைந்து காணப்படும். குளங்களில் செவ்வாம்பலும், தாமரையும் அழகுற அமைந்திருக்கும். நீரில் மீன்கள் நிறைந்திருக்கும் அம்மீன்களைப் பிடித்து உண்ண கொக்குகள் காத்திருக்கும். எருமைக் கடாக்கள் குளத்தில் நீந்தி செங்கழுநீர் மலர்களை உண்டு குளத்தின் கரையில் மருத மரத்து நிழலில் படுத்து இருக்கும் வெட்டவெளியில் மணற்பரப்பில் நெற்கூடு வைக்கப்பெற்றிருக்கும். நெல் அரிபவரின் பறையொழி கேட்டுப் பறவைகள் கலைந்து பறந்து செல்லும். இத்தகைய வளமலிந்த மருதநிலத்தில் வாழ்பவர்களிடையே விலைமகளிருடன் இன்பம் நுகரும் வழக்கமும் இருந்தது. தமிழ் அகப்பொருள் நூல்கள் தலைமகனுக்குரிய பிரிவுகளில் ஒன்றாகப் பரத்தையர் பிரிவைக் குறிப்பிடுகின்றன. இப்பரத்தையர் பிரிவு மருதத்திணையிலேயே சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

மருத நிலம்

மருத நிலமானது வற்றாத நீர் வளமிக்கது. வையையின் மிக்க மணல் பொருந்திய அகன்ற துறையைச் சார்ந்த அழகிய மருத மரம் ஓங்கிய கடற்கரையினைக் கரைத்திடும் காவிரியாறு, தாமரைப் பூக்களையுடைய நீர் மிக்க வயல், ஆழ்ந்த நீரையுடைய பொய்கையில் ஆண் சங்கானது, பெண் சங்கோடு சேர்ந்து மணம் புணரும் நீர் நிறைந்த அகன்ற வயல் அழகிய உள்துளையுடைய வள்ளைக்கொடி, வண்டுகள் உள்ளிருந்து ஊதும் தாமரையின் குளிர்ந்த மலர் பளிங்கு மணியினைக் கண்டாற்போல் தெளிந்த குளம், வயல்வெளியெங்கும் பூத்துக் குலுங்கும் ஆம்பல், குவளை, கழுநீர் மருதநிலமெங்கும் பச்சையாடை உடுத்தியதைப் போல் நெல். வாழை, கரும்பு என மருதநிலம் வளம் நிறைந்ததாக மருதத்திணைப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன. 'வெள்ளிய பூக்களையுடைய கரும்புகளுடனே செந்நெல்லும் வளர்ந்து குவளையோட பெருமையுடைய இதழ்களையுடைய நெய்தலும் மயக்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித் திரிந்த இடமகன்ற பொய்கைகளையுடைய மருதநிலம்" (Subramanian, 2013).

மருதநிலமெங்கும் பார்க்கும் இடமெல்லாம் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் வயல்கள் செடி, கொடி, மரம், நீர்நிலைகள் இவற்றால் போர்த்தப்பட்டிருந்ததைப் புலவர்கள் புலப்படுத்துகின்றார்கள். மருத நிலத்தை வேளாண் தொழிலுக்கு உகந்தவாறு நிலத்தை உழுதும் ஆற்றிலிருந்து வரும் நீரினைத் தேக்கி நீர்நிலைகளை உருவாக்கி மக்கள் வேளாண் தொழிலைப் பெருக்கினர். மருத நிலத்தை ஆறு பெரும் நிலப்பகுதிகளாகப் பிரித்து மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதனை மருதத்திணைப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றது.

மருதநில ஊர்ச்சுழல்

மலைக்கும் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட நாட்டுப் பகுதியே மருதம் ஆகும். பலவகையான பயிர் வகைகள் வளர்வதற்கு ஏற்ற நிலவளமும், நீர்வளமும் கொண்டது மருதநிலம். மக்கள் மிகுதியாக வாழ்வதற்குத் தகுதியான இடமும் இதுவே ஆகும். இதன் மண் வளம் கருதி இதை "மென்புலம்" என்பர். இங்கு மக்கள் சேர்ந்து வாழும் இருப்பிடங்கள் ஊர் எனப்படும். அவற்றின் பெருமை, சிறுமை கருதி அவை பேரூர், சிறுநூர் எனப்பட்டன. பேரூர்கள் செல்வம் நிரம்பித் திகழ்ந்ததால் இவற்றை மல்லல் பேரூர் என அழைத்தனர். மருதநில ஊர்களைச் சுற்றிலும் குளிர்ந்த வயல் பரப்புகள் இருந்தன. ஆற்று வளத்தால் பிற நிலங்களை விட முன்னேற்றம் கொண்டதாக மருதநிலம் விளங்கியது. மருதநில ஊர்கள் மன்றம், அம்பலம், ஊர், குடி என அழைக்கப்பட்டன. உயிரின இயக்கத்தாலும் மக்கள் வாழ்வியலாலும் எப்போதும் ஆரவாரம் செறிந்த மருத நில ஊர்கள் பண்பாலும் பெயர் பெற்று விளங்கின. பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் மருதத்தின் சிறந்த ஊர்களைத் தங்கள் பாடல்களில் பதிவு செய்து உள்ளனர். அவற்றைக் குறிப்பிடும் பாடல்கள் ஐங்குறுநூற்றில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. கோடைக் காலமானாலும் குளிர்ந்த நீர் குறையாமல் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும் தேனூர்.

"வேனில் ஆயினும் தண்புனல் ஒழுகும்

தேனூர் ..... (Somasundranaar, 1971)

என்றும் கரும்பைப் பிழிந்து சாறெடுக்கின்ற ஓசையானது மதங்கொண்ட யானையின் பிளிறலை ஒத்து இருந்தது தேனூர் என்றும்

"கரும்பின் எந்திரம் களிற்றுஎதிர் பிளிற்றும்

தேர்வண் கோமான், தேனூர் அன்ன இவள்"

அல்லிகள் மலர்ந்திருக்கின்ற அழகிய வயல்களை உடைய "ஆம்பல் அம்செறுவின் தேனூர்" குறிப்பிடுகிறது (Somasundranaar, 1971). இவ்வாறாகத் தேனூரின் சிறப்பும், வளமும் கூறப்பட்டுள்ளன.

கதிர்வனின் தன்மையைப் போல் விளங்கும் விளக்கின் ஒளியில் இரவுப் பொழுதை அறியாத, வெற்றிச் சிறப்பு உடையது. சோழர்களது ஆழர் என்பதை,

“பகல்கொள் விளக்கோடு இராநாள் அறியா,
வெல்போர்ச் சோழர், ஆழர் அன்னஇவள்”

காட்டுகிறது. விரான் என்னும் வள்ளல் வாழ்ந்த இருப்பை என்னும் ஊரும் “கைவன் விரான் இருப்பை” குறிப்பிடப்படுகிறது (Somasundranaar, 1971).

நல்ல மாமரத்திலே பழுத்து முதிர்ந்த இனிய பழம் ஆழமான நீர் நிறைந்த குளத்திலே திடீர் என விழுகின்ற சோலையும், நீர்வளமும் கொண்டது. மத்தி என்னும் வள்ளல் வாழ்ந்த ‘கழார்’ என்னும் ஊர் என்பதைக் கீழ்வரும் பாடல் அடிகள் பதிவு செய்கின்றன.

“நறுவடி மாஅத்து விளைந்துஉகு தீம்பழம்
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுமும்,
கைவண் மத்தி, கழாஅர் அன்ன”

இவ்வாறாக மருதத்திணையைப் பாடிய ஓரம்போகியார் மருதநிலத்தின் சிறந்த ஊர்களான தேனூர், ஆழர், இருப்பை, கழார், ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்கிறார் (Sanmugam pillai, 1985).

தாவரங்களின் சூழல்கள்

மக்களின் இயற்கையான வாழ்க்கைக்கு மருதநிலத்தினை வளமூட்டும் வயல்வெளிகள் தாவரங்கள் விலங்குகள் பறவைகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. மற்ற நிலங்களான குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், பாலை இதிலிருந்து மாறுபட்டு மருதநிலம் செழிப்பாக இருந்தது. ஆகவே தான் செடி, கொடி, பயிரினங்கள் என மருத நிலம் பசுமையான இயற்கை வளத்தோடு காணப்பட்டது.

மருத மரம்

மருத மரத்தைப் பற்றி இருபத்தியிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் சங்க நூல்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மருத மரங்களானது நீர்துறைகள், ஆற்றங்கரைகள், வயல்வெளிகள் ஆகிய பகுதிகளில் வளர்ந்திருந்தது. இம்மரத்தின் பெயரைக் கொண்டு “மருதம்” என சிறப்பு பெயரை இந்நிலம் பெற்றுள்ளது.

“அறலவிர் வார்மணல் அகலியாற் றடைகரைத்
துறையணி மருது தொல் கொள வோங்கி” (Somasundranaar, 1971)

“உயர்சினை மருதத் துறையறத் தாழ்ந்து
நீர்நனிப் கடிகோடு ஏறி சீர் மிக (Somasundranaar, 1956)

“முடமுதிர் மருதத்து பெருந்துறை (Sanmugam pillai, 1985)

“மருதிழிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்
முணன்மலி பெருந்துறைத் தகைந்த காஞ்சியோடு” (Somasundranaar, 1971)

“திசை திசை தேனார்க்குத் திருமருத முன்றுறை”

என்னும் பாடலடிகளானது பெருந்துறைகளின் கரைப் பகுதியில் மருத மரங்கள் வளர்ந்தன. என்பதனைத் தெளிவுப்படுத்திகின்றன (Balasubramanian, 2007).

வஞ்சி

காவிரி ஆற்றின் கரைப் பகுதியில் மருத மரத்தோடு வஞ்சி மரமும் வளர்ந்திருந்தன என்பதனை

“நெடுவண் மருதொடு வஞ்சி சா அய்

விடியல் வந்த பெருநீர் காவிரி”

எனும் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றன (Somasundranaar, 1971).

மருதப் பூ “இந்தியாவின் பெருமை (Pride of India) என்று அழைக்கப்படுகிறது.” மருதம் என்பது மரம் தான் மருதப்பூ பற்றித் தெரியவில்லை (Samy, 1976). மருத மரமானது நன்னீர் நிலத்திலேயே வளரும். ஊவர்த் தன்மையோ அற்ற நீரே மருதத்திற்கு முக்கியமாகும்” “வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ பழனப் பல்புள் இரியக் கழனி வாங்சினை மருதத் தூங்கு தணர் உதிரும் (நற்,பா.350) எனும் பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றன (Karthikesu Sivathambi, 2011).

காஞ்சி மரம்

மருத நிலத்தில் காஞ்சி மரங்கள் மருத மரத்தைப் போலவே வயல்களிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் வளர்ந்தன என்பதனை

“கழனி அம் படப்பைக் காஞ்சி ஊர்!”

காஞ்சி மரத்தின் புவானது பயற்றங்காயைப் போலக் கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்திருந்தது (Sanmugam pillai, 1985). அந்தப் பூவில் மகரந்தத் தூள் அதிகமாகக் காணப்படுவதை,

“பயறுபோல் இணர பைந்தாது படிஇயர்

ஊழவர் வாங்கிய கமழ்பூ மென்சினைக்”

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றது (Sanmugam pillai, 1985).

காஞ்சி மரம் இலைகளைக் கொய்த பின்பும் துளிரும் என்பதனை “கொக்குழை அகை காஞ்சித் துறை அணி நல் ஊர்” என்கிற அடி குறிப்பிட்டுள்ளது (Balasubramanian, 2007). காஞ்சி மரத்தின் இலைகள், மரத்துண்டுகள், மலர்கள் என இவற்றின் பயன்பாடுகள் மக்களிடையே அதிகமாக காணப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

மாமரம்

“கழனி மாஅத்து வளைந்து உகு தீம்பழம்

புழன வாளை கதூஉம் ஊரன்”

எனும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. மலர்கள் நிறைந்த மாமரத்தில் மயில்கள் தங்கியிருந்ததை “அலங்கு சினை மா அத்து அணிமயில் இருக்கும்” எனும் தொடர் மாஞ்சோலைக்கு மயில் அணி செய்தாற் போல் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது (Sanmugam pillai, 1985).

வேங்கை மரம்

மருத நிலத்தில் உழவர்கள் கழனியில் உள்ள பயிர்களை விலங்குகளிடமிருந்தும் பறவைகளிடமிருந்தும் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேங்கை மரத்தின் மீது பரண் அமைந்திருந்ததைப் பற்றி

“எரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும்

குருகு ஆர் கழனியின் இதனத்து ஆங்கன்”

எனும் பாடலடிகள் தெளிவுப்படுத்துகின்றன (Narayanasamy Iyer, 1952).

“ஐயவி அன்ன சிறுவீ ஞாமல்

சேவ்வி மருதின் செம்மலொடு”

என வரும் பாடலடிகளும் விவரிக்கின்றன (Somasundranaar, 1956).

புன்க மரம்

“பொரிப்பும் புன்கின் அழல்தகை ஒண்முறி”

எனும் நற்றிணைப் பாடல் பொரியைப் போன்ற பூக்களையுடைய புன்க மரத்தினது அழகுமிக்க ஒளி பொருந்திய தளிரை தலைவியின் பசலைப் படர்ந்த தேமலோடு ஒப்பிடுகிறார் (Narayanasamy Iyer, 1952). பாடலைப் பாடிய பெருங்கடுங்கோ

“..... பொரி எனப்

புன்கு அவிழ் அகன் துறைப் பொலிய ஒள்நுதல்”

எனும் அகநானூற்று அடிகளும் உணர்த்துகின்றன (Somasundranaar, 1971). பழந்தமிழ் மக்கள் குளிர்ச்சியான புன்க மரத்தை வளர்த்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

வேப்பமரம்

வேப்பமரம் மருத நிலத்திலும் பிற நிலத்திலும் வளரும் தாவரம் என்று சங்க இலக்கியத்தில் வேம்பு பற்றிய குறிப்புகள் பல பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

“வேம்பின் பைங்காய் என் தோழி தரினே

தேம்பூங்கட்டி என்றனீர்”

என்றப் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது (Somasundranaar, 1956). பாண்டிய மன்னன் வேப்பம் பூவை மாலையாக தொடுத்து அணிந்திருந்ததை “மருதக்கலி” (கலி.பா.92) குறிப்பிடுகிறது (Balasubramanian, 2007). தலையாலங்கானம் வென்ற பாண்டிய மன்னனின் படைத்தலைவன் வேப்பம் பூ மாலையினைத் தலையில் கட்டிக் கொண்டு புண்பட்ட வீரர்களை அடையாளம் காட்டிக் கொண்டுச் சென்றான் என்பதை “வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எஃகமொடு” (Somasundranaar, 1956).

வாழை மரம்

வாழையை மருத நிலத்தில் முக்கியப் பயிராக வளர்த்து வந்தனர். இது ஊடு பயிராகவும் நெல் வயலில் விளைவிக்கப் பட்டிருந்தச் செய்தியினை,

“வாழை மென்தோடு வார்புறுபு ஊக்கும்

நேல்விளை கழனி நேர்கண் செறுவின்

ஆரிவினர் இட்ட சூட்டு அயல், பெரிய

இருஞ்சுவல் வாளை பிறமும் ஊர்”

எனும் பாடல் வரிகள் உறுதிப்படுத்துகிறது (Somasundranaar, 1956).

வஞ்சி மரம்

“துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும்

வஞ்சி ஒங்கிய யாணர் ஊர்”

எனும் பாடல் அடிகள் கூறுகின்றன. காவிரி ஆற்றின் வெள்ளப் பெருக்கில் மருத மரத்தோடு வஞ்சி மரமும் (Somasundranaar, 1956) இழுத்துச் சென்றதை,

“நெடுவெண் மருதொடு வஞ்சி சா அய

விடியல் வந்த அபருநீர் காவிரி”

என்ற பாடல் காவிரிக் கரையோரங்களில் மருதமரமும் வஞ்சிமரமும் அதிகமாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது (Somasundranaar, 1971).

“நாரரி நறவுண்டு இருந்த தந்தைக்க

வஞ்சி விறகின் சுட்டுவாய் உறுக்கும்”

என்ற பாடலில் சங்க கால மக்கள் வஞ்சி மரத்துண்டுகள், கிளைகள் இவற்றை விறகாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதனை விவரிக்கின்றது (Somasundranaar, 1971).

முடிவுரை

இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் நிலங்களின் தன்மையைக் கொண்டு நிலங்களைப் பிரித்துள்ளனர். சங்க இலக்கிய நூல்களில் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பினையும், தாவரங்களின் செய்திகளைப் பற்றியும் சங்கப்புலவர்கள் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

References

Balasubramanian, K.V. (2007) Kalithogai, New Century Book House, Chennai, India.

Ilampuranar, (1958) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.

Karthikesu Sivathambi, (2011) Pandaith Thamizh Samoogam, New Century Book House, Chennai, India.

Samy, P.L. (1976) Thamizh Ilakkiyaththil Thaa Dheiva Vazhibaadu, New Century Book House, Chennai, India.

Sanmugam Pillai, M. (1985) Kurunthogai, Tamil University, thanjavur, India.

Somasundranaar, P.V. (1956) Paathupattum moolamum uraiyum, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Somasundranaar, P.V. (1971) Aganaanooru (Kalitruyaanai Nirai), Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Subramanian, (2013) Sanga Ilakkiyathil Maruthapadakal, Meiyappan Pathippagam, Chennai, India.

Venkataraman, K.G. (1989) Natrinai Moolamum Velakauraiyum, U, V, SA., Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License